

РЕШЕНИЕ

№ 4203

гр. София, 26.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 24.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1496** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.8, ал.4 от Наредбата за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища поради липса на свободни места.

Образувано е по жалба (и уточняваща молба към нея от 2.03.2023 година-л.36) на Р. И. С., като майка на малолетното дете Б. В. Д., против Заповед №РТВ23-РД56-58 от 18.01.2023 година, издадена от кмета на Район "В."-СО, с която на основание чл.10 от Наредбата за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища поради липса на свободни места (По-долу за краткост: Наредбата) е постановен отказ по подаденото от жалбоподателката искане с вх. № КъмРВТ22-ВУ51-278-2/05.01.2023 година по регистъра на Район „В.“-СО за изплащане на компенсация за извършените от нея разходи за заплащане на такси за обучение по договори за обучение, сключени с ЧДГ.

Наведените основания за оспорване са за нарушение на установената форма, противоречие с материалноправните норми и несъответствие с целта на закона-отменителни основания по чл.146, т.2, т.4 и т.5 АПК. Жалбоподателката твърди, че за месец февруари също не била одобрена да получи компенсация по реда

на Наредбата. При посещение на място от служител в районната администрация е било обяснено, че детето Б. не отговаря на изискванията на Наредбата, тъй като след кандидатстване е било прието в детска градина, но не е било записано. Жалбоподателката сочи, че действително след кандидатстване чрез Информационната система за обслужване на детските заведения, подготвителните групи и първи клас в училищата (ИСОДЗ П.), на 23.09.22 година детето Б. било класирано в ДГ №195 Братя М., находяща се в [населено място], [улица], район „О.“. В обявения срок детето не било записано. Решението било продиктувано от промяна в местоработата на майка-жалбоподателката по делото, по независещи от нея причини, от [улица] (на близко разстояние до ДГ №195 Братя М.) на [улица], сградата на офис на НАП-М.. Твърди, че независимо от този факт, имала право на компенсации за периода от 01.11.2022 година до 31.12.2022 година, тъй като детето многократно било кандидатствало за прием съгл. съответните изисквания в целодневна или полудневна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина, в чийто прилежащ район се намира настоящият адрес на детето, и същото не било прието поради липса на свободни места за съответната учебна година. Според служителите на районната администрация, прилежащ район за целите на Наредбата била територията на цялата Столична община, а не конкретно територията на район В.-СО, на чиято територия са регистрирани нейните и на детето Б. постоянни и настоящи адреси. В същото време единият от критериите, за които се предоставяли 2 точки при кандидатстване бил именно наличието на настоящ и постоянен адрес на един от родителите/настойниците, който упражнява родителски права, на територията на административния район на самостоятелната детска градина, в конкретния случай-район „В.“-СО .

В съдебно заседание пред АССГ жалбоподателката се явява лично и моли за уважаването на жалбата. Поддържа осъществяването на отменителните основания по чл.159, т.2 и т.4 АПК, тъй като в оспорената заповед не било изложено съображение, че цялата територия на СО е прилежащ район по смисъла на Наредбата. Отделно от това изразява несъгласие с подобно тълкуване на нормата. Акцентира и върху обстоятелството, че оспорената заповед е издадена от кмета на Район „В.“, а не от кмета на СО.

Процесуалният представител на ответника-юрк А. оспорва основателността на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Поддържа, че тълкуването на прилежащ район било правилно. Текстът бил определен общо и не се имало предвид територията на районите при общините с районно деление, а територията на общината. Това било нормативно условие за цялата страна. При кандидатстване в детските градини, класирането било съобразено с желанията на родителите, които ги заявявали без намеса на служители от администрацията.

Административен съд София-град, след като обсъди въведените с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства и служебно на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на акта, намира следното от фактическа и правна страна:

В съотв. с представеното и прието по делото удостоверение за раждане, жалбоподателката е майка на детето Б. В. Д., род. на 15.05.2019 година.

Ответникът не оспорва фактическите твърдения, изложени в жалбата, а те се установяват и от доказателствата по преписката. В съотв. с тях съдът приема за докозано, че след кандидатстване чрез ИСОДЗ П., на 23.09.22 година детето Б. е било

класирано в ДГ №195 Братя М., находяща се в [населено място], [улица], район „О.“. В обявения срок детето не е било записано, като причината за това вероятно е соченото от жалбоподателката неудобство, предвид промяната в местоработата ѝ и голямото разстояние между новото ѝ работно място и ДГ №195 Братя М.

Между страните е безспорно, а се установява и от доказателствата по преписката, че детето посещава частна детска градина, като са представени договор и анекс към него и фактури за заплатените за това такси.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало с подаването от жалбоподателката на искане вх.№ КъмРВТ22-ВУ51-278-2/05.01.2023 година по регистъра на Район "витоша"-СО, със съответните приложения към него.

Със Заповед № РВТ23-РД-09-11 от 19.01.23 година е одобрено решението по Протокол от 18.01.2023 година на комисията, назначена със Заповед № РВТ21-РД91-33/23.03.21 година за определяне на размера на компенсацията за изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища поради липса на свободни места и е определен размера на средствата за изплащане за периода от 01.11.22 година-31.12.2022 година, като е посочено, че изброените в Приложение №1 към заповедта деца отговарят на условията за предоставяне на средства (л.10-л.13 по делото)

От съдържанието на Приложение №1 към заповедта се установява, че жалбоподателката не е сред тях. В заповедта обаче липсва волеизявление по отношение на останалите деца. На ел.страница на Район „В.“-СО, на 29.12.22 година е било поставено съобщение, че „родителите, които не откриват своите данни в прикачената заповед (Заповед № РВТ23-РД-09-11/19.01.23 година, бел. на съдията) , следва да посетят районната администрация, за получаване на индивидуални административни актове“ (л.42 по делото).

Ответникът не оспорва твърдението на жалбоподателката, че е получила препис от оспорената заповед на 02.03.2023 година.

В оспорената заповед-Заповед №РТВ23-РД56-58 от 18.01.2023 година (л.8-л.9 по делото) е посочено, че се издава на основание чл.46, ал.1, т.11 и т.12 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) и чл. 10 от Наредбата. Изложените от органа мотиви са, че след извършена проверка се установило, че детето Б. В. Д. не отговаря на условията по чл.3, ал.1 от Наредбата, а именно детето да не е прието поради липса на свободни места за съответната учебна година- 2022/2023 година. От справка в ИСОДЗ се установило, че детето Б. В. Д. за учебната 2023 година е било класирано на 23.09.2022 година, като е отбелязано в системата на 30.09.2022 година „елиминирано дете“.

По делото, в изпълнение на дадените от съда указания, е представена Заповед № СОА21-РД09-414/16.03.2021 г. на кмета на Столична община (л.63-л.64). Съгласно нея, кметът на СО е възложил на кметовете на райони в СО да създадат необходимата организация и да упражняват контрол по изпълнение на задълженията на общините, произтичащи от разпоредбите на Наредбата за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища поради липса на свободни места (т.1 от заповедта). С т.2 от посочената заповед кметът на СО е предоставил на

кметовете на райони правомощието да издават заповеди за определяне на размера на компенсацията за допустимите разходи за съответния период или за мотивиран отказ за изплащането на компенсация за недопустимите разходи, или за прекратяване на изплащането на компенсация при наличие на съответните предпоставки по Наредбата, т.е. предоставено е правомощието по чл.10, ал.2 от Наредбата.

При тези фактически установявания, от правна страна съдът излага следното:

Съгласно чл.283, ал.12 от Закона за предучилищното и училищното възпитание (ЗПУО), държавата предоставя средства на родителите на деца от тригодишна възраст до постъпването им в първи клас за компенсиране на разходите, пряко свързани с отглеждането и обучението им, когато детето не е прието за съответната учебна година поради липса на свободни места за целодневна или полудневна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище, за които е кандидатствало, и не е предложено от общината по местоживееене на детето друго равностойно място в общинска детска градина или училище. Според ал.15 от същия, условията и редът за предоставяне и изплащане на средствата по ал.12 се определят с наредба на Министерския съвет.

В изпълнение на законовата делегация на посочената законова норма, с ПМС № 76/05.03.2021г. е приета Наредбата за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища поради липса на свободни места, обн.ДВ, бр.20/09.03.2021 г. (озн. за краткост: Наредбата)

Съгласно чл.3, ал.1 от Наредбата родителите имат право да получат средства за компенсиране на разходите им, пряко свързани с отглеждането и обучението на децата им, ако едновременно са изпълнени следните условия:

1. детето е кандидатствало за прием съгласно съответните изисквания, определени по реда на чл.59, ал.1 от Закона за предучилищното и училищното образование, в целодневна или полудневна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище, в чийто прилежащ район се намира настоящият адрес на детето, и не е прието поради липса на свободни места за съответната учебна година;
2. детето да не е записано в целодневна, полудневна или почасова организация на предучилищното образование в нито една държавна или общинска детска градина или училище;
3. общината по настоящия адрес на детето не е предложила на родителите друго равностойно място за предучилищно образование на детето в общинска детска градина или училище за съответната учебна година поради липса на свободни места във всички детски градини и училища в прилежащия район;
4. за съответната учебна година детето е записано в самостоятелна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище или в самостоятелна, целодневна, полудневна или почасова организация в частна детска градина или училище;
5. ако детето е в задължителна предучилищна възраст и е записано за задължително предучилищно образование в частна детска градина или в частно училище - частната институция да не е включена в системата на държавно финансиране;
6. родителите да не получават подпомагане от държавния бюджет или за сметка на оперативни програми за същите дейности на друго основание за периода, за който се

изплащат средства за компенсиране на разходите, пряко свързани с отглеждането и обучението, по реда на тази наредба.

На компенсиране със средства от държавния бюджет, според чл.4 от Наредбата, подлежат направените от родителите по чл.3 разходи, пряко свързани с отглеждане и обучение на децата им, ако са допустими. Допустими, според ал.2 на с.р., са разходи за заплащане на такси за обучение по договори за обучение, сключени с частна детска градина или частно училище при условието на чл.3, ал.1, т.5; разходи за заплащане на такса по договори за отглеждане и обучение, сключени с лица, регистрирани като търговци, или с юридически лица с нестопанска цел, предоставящи организирани услуги за деца; разходи за заплащане на възнаграждения по договори за обучение, сключени с физически лица; разходи за отглеждане на детето в размер 20 на сто от разходите по т.3. Разходите за заплащане на такси по договори за обучение по чл.4, ал.2, т.1, сключени с частна детска градина или частно училище, се удостоверяват с договор за обучение между родителя и частната детска градина или училище и платежен документ за извършено плащане на таксата за обучение за съответния месец - фактура и платежно нареждане или фискален бон.

В Раздел III от Наредбата е регламентиран редът за изплащане на средствата за компенсиране на разходите. Според чл.8 родителите, които желаят да получават компенсиране при условията и по реда на тази наредба за извършваните от тях разходи, пряко свързани с обучението и отглеждането на децата им, за всяка учебна година подават заявление по образец съгласно приложение № 1 в общината по настоящия адрес на детето. Заявлението се подава в срок до 5 ноември - за получаване на компенсации за цялата учебна година и в срок до 5-о число на месеците от декември до юли следващата календарна година - за получаване на компенсации от месеца, следващ месеца на подаване на заявлението.

Съгл. ал.3 на с.р. общината извършва проверка за наличието на условията на чл.3 към датата на подаване на заявлението и уведомява родителите, които имат право да получават компенсиране на разходите. Когато не са налице условията по чл.3, кметът на общината издава мотивиран отказ за компенсиране на разходите, който може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс – ал.4.

За изплащане на компенсации родителите по чл.8, ал.3 (тези, които са подали заявление и според общината имат право на компенсации) подават искане в общината по настоящия адрес на детето (чл.9, ал.1 от наредбата). Искането се подава до пето число на месец ноември - за периода 15 септември - 31 октомври, и до пето число на месеците: януари - за периода 1 ноември - 31 декември на предходната година, март, май, юли и октомври на текущата година - съответно за периодите 1 януари - 28 февруари, 1 март - 30 април, 1 май - 30 юни и 1 юли - 14 септември. С искането родителят декларира, че към момента на подаването му са изпълнени изискванията на чл.3, ал.1, т.6, както и предпочитания от него начин за изплащане на компенсациите - по касов или безкасов път, със съответната информация за банковата сметка / ал.2 и ал.3 на чл.9 от наредбата/.

Общината проверява дали са налице изискванията на чл.3, ал.1, т.2, 4 и 6, извършва проверка на подадените документи съгласно изискванията на чл.4 - 8 и на допустимостта на разходите – чл.10, ал.1. Кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице със заповед определя размера на компенсацията за допустимите разходи за съответния период или мотивирано отказва изплащането на компенсация за недопустимите разходи – ал.2. Размерът на компенсацията за

допустимите разходи се определя за всеки месец поотделно на базата на действително извършените от родителя месечни разходи, удостоверени с документите по чл.5, 6 и 7, но не повече от размера по чл.2, ал.1.

В оспорената заповед на кмета на Район В.-СО, като правно основание за издаването ѝ е посочен чл. 10, но в мотивите е посочена разпоредбата на чл. 3, ал. 1 Наредбата, като изложеното фактическо основание сочи липсата на условието по т.1 от с.н.-детето да е кандидатствало за прием съгласно съответните изисквания, определени по реда на чл. 59, ал. 1 от Закона за предучилищното и училищното образование, в целодневна или полудневна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище, в чийто прилежащ район се намира настоящият адрес на детето, и да не е прието поради липса на свободни места за съответната учебна година.

Действително в мотивите не е посочено съдържанието на понятието прилежащ район, но това не е съществен порок във формата. Това е въпрос по приложението на материалния закон и той ще намери своя отговор по-долу в мотивите към съдебното решение.

Съгласно чл. 8, ал. 4 от Наредбата, когато не са налице условията по чл. 3, кметът на общината издава мотивиран отказ за компенсиране на разходите, който може да се обжалва по реда на АПК. В другата посочена разпоредба на чл. 10, ал. 2 от Наредбата, кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице със заповед определя размера на компенсацията за допустимите разходи за съответния период или мотивирано отказва изплащането на компенсация за недопустимите разходи.

От анализа на цитираните разпоредби на чл. 8 и чл. 10 от Наредбата се налага извод, че са налице два етапа по предоставяне на средствата:

В първия етап се преценява дали са налице условията на чл. 3, ал.1, т.1 и т.5 от Наредбата за получаване на компенсиране на разходите за съответната учебна година, като ако не са налице условията за това, кметът на общината издава мотивиран отказ за компенсиране на разходите.

Ако са налице условията за компенсиране на разходите за съответната учебна година, се пристъпва към втория етап, а именно извършва се преценка дали са налице изискванията на чл. 3, ал. 1, т. 2, 4 и 6 от Наредбата, извършва се проверка на подадените документи, съгласно изискванията на чл. 4-8 от Наредбата и на допустимостта на разходите. Едва тогава кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице със заповед, определя размера на компенсацията за допустимите разходи за съответния период или мотивирано отказва изплащането на компенсация за недопустимите разходи. Така, както е разписана разпоредбата на чл. 8 от Наредбата, тълкувана съвместно с разпоредбата на чл. 10, обуславя извод, че първият етап от проверката е в правомощията само и единствено на кмета на СО, но не и на упълномощено от него лице. Следователно преценката дали са налице условия за получаване на компенсиране на разходите за съответната учебна година и издаването на отказ за това, е в правомощията само на кмета на общината, а ако са налице условията за компенсация на разходите, преценката дали те са допустими, е в правомощията на кмета на общината или упълномощено от него лице.

В случая без да изследва компетентността на кмета на Района да издаде Заповед № РВТ23-РД-09-11/19.01.23 година, по делото безспорно се установи, че в съдържанието същата и Приложение №1 към нея *липсва мотивиран отказ за компенсиране на разходите*. От поставеното на ел.страница на Район „В.“-СО, на 29.12.22 година съобщение, че „родителите, които не откриват своите имена в прикачената заповед (Заповед № РВТ23-РД-09-11/19.01.23 година, бел на съдията), следва да посетят районната администрация, за получаване на индивидуални административни актове“, а от съдържанието на процесната заповед- Заповед №РТВ23-РД56-58 от 18.01.2023 година, издадена от кмета на Район В.-СО се установява, че с последната кметът на Район „В.“-СО е упражнил по същество правомощие по чл.8, ал.4 от Наредбата, като е постановил отказ за компенсиране на разходите, *поради липсата на условието по чл.3, ал.1, т.1 от същата наредба*.

По аргумент от нормата на чл. 8, ал. 4 от Наредбата, отказът за компенсиране на разходите обаче, както вече съдът изложи, е в правомощията на кмета на общината, като не е предвидена възможност за делегиране на правомощието. Видно от съдържанието Заповед № СОА21-РД09-414/16.03.2021 г. на кмета на СО, в т. 2 е разписано, че се възлага на кметовете на райони в СО да издават заповеди за определяне на размера на компенсацията за допустимите разходи за съответния период или за мотивиран отказ за изплащането на компенсация за недопустимите разходи или за прекратяване на изплащане на компенсациите при наличие на съответните предпоставки в Наредбата, т.е. за втория етап от производството- *по преценката за допустимост на разходите и определяне на техния размер*.

Липсва нормативно предвидена възможност за делегиране функциите по чл.8, ал.4 от Наредбата от кмета на СО. Поради това и Заповед № СОА21-РД09-414/16.03.2021 г. на кмета на СО е за делегиране на правомощията само по чл. 10, ал. 2 от Наредбата (В този смисъл решение № 9378/25.10.2022 г. по адм.дело № 4064/2022 г. на ВАС, Пето отделение). Като е издал процесната заповед, с която е упражнил по същество правомощие по чл. 8, ал. 4 от Наредбата, кметът на СО- район В. е излязъл извън своята материална компетентност и е постановил нищожен административен акт, който не е породил предвидените в закона правни последици и съдът следва да прогласи нищожността му и без искане за това.

За пълнота на мотивите, съдът намира за необходимо да даде отговор на спорния между страните въпрос за съдържанието на понятието прилежащ район.

Напълно невярно е твърдението на процесуалния представител на ответника, че прилежащ район е равнозначно на цялата територия на общината.

Съгласно чл.3, ал.2 от Наредбата, прилежащият район на детската градина или училището по смисъла на ал. 1, т. 1 и 3 включва районите на обхват, както и районите на обхват, с които граничи, определени в съответствие с изискванията на чл. 2а, ал. 1, т. 1 от Постановление № 100 на Министерския съвет от 8 юни 2018 г. за създаване и функциониране на Механизъм за съвместна работа на институциите по обхващане, включване и предотвратяване на отпадането от образователната система на деца и

ученици в задължителна предучилищна и училищна възраст (обн., ДВ, бр. 50 от 2018 г.; изм. и доп., бр. 82 от 2019 г.). За общините с районно деление, в които районите на обхват съвпадат с районите, определени със Закона за териториалното деление на столичната община и големите градове, по решение на кмета прилежащият район на детската градина или училището може да не включва граничните райони на обхват.

Нормата на чл.2а, ал.1, т.1 от посоченото постановление, предвижда, че за целите на Механизма (за съвместна работа на институциите по обхващане, включване и предотвратяване на отпадането от образователната система на деца и ученици в задължителна предучилищна и училищна възраст-чл.1, ал.1) *кметовете на общини разпределят територията на общината на райони на обхват за всяка образователна институция между образователните институции, които осъществяват обучение на деца в задължителни предучилищни групи.*

Следователно прилежащите райони на детските градини и училищата не съвпадат не само с цялата територия на Столичната община, но и с административното делене/райониране на С.. Детските градини/училища и районите им на обхват се публикуват на публичния сайт за прием.

Съществено е в случая да се посочи още, че изпълнението на условието на чл.3, ал.1, т.1 от Наредбата включва следните кумулативни предпоставки: 1. детето е кандидатствало за прием съгласно съответните изисквания, определени по реда на чл. 59, ал. 1 от Закона за предучилищното и училищното образование, в целодневна или полудневна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище, *в чийто прилежащ район се намира настоящият адрес на детето и* 2. да не е прието поради липса на свободни места *за съответната учебна година.*

Учебната година започва на 15 септември- арг.от чл.7 от Наредбата за прием на деца в общинските самостоятелни детски ясли, детски градини и в подготвителните групи в общинските училища на територията на Столична община (действала към началото на учебната 2022/2023 година- приета с Решение № 627 по Протокол № 25 от 17.12.2020 г. на СОС, отм. с § 2 от ПЗР от сега действащата наредба, приета от СОС с Решение № 121 по Протокол № 71 от 23.02.2023 г., в сила от 2.03.2023 г.)

Следователно дължимо е да се установи дали преди началото на учебната 2022/2023 година детето Б. е кандидатствало за прием в целодневна или полудневна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина, в чийто прилежащ район се е намирал настоящият адрес на детето-Район В.-СО, [улица] (ако това е бил настоящият адрес на детето към онзи момент) или родителите са предпочели да кандидатстват в общинска детска градина извън прилежащия район по настоящ адрес на детето, в близост до местоработата на неговата майка-жалбоподаателката Р. С., а именно ДГ №195 Братя М., находяща се в [населено място], [улица], район „О.“, както поне изглежда от твърденията в жалбата при липса на други данни по делото.

Във връзка с доводите на жалбоподателката в съдебно заседание следва да се посочи най-сетне и това, че даването на 2 т. по критерия постоянен или

настоящ адрес на един от родителите/настойниците, който упражнява родителските на територията на административния район на самостоятелната детска ясла, детската градина и училището по отм. наредба, съотв.3 точки по сега действащата наредба за прием на деца в общинските самостоятелни детски ясли, детски градини и в подготвителните групи в общинските училища на територията на Столична община, е неотнормимо към спора. Това обстоятелство е един от критериите за класиране, но класирането се извършва по реда на заявените желания от родителя/настойника за съответните общински СДЯ, ДГ и общинските училища. Казано с други думи, ако родителите са заявили като първо желание детето да бъде прието в ДГ в близост по местоработата на майката и детето е било класирано там, то изобщо не е участвало в класирането за ДГ по следващо желание, дори и последното да е било за ДГ, в чийто прилежащ район се намира настоящият адрес на детето. Промяната в тяхното желание впоследствие, без значение причината за това, не новира право, което родителите не са упражнили.

Изложените по-горе въпроси не са били установени в административното производство. Те следва да намерят отговор при новото произнасяне на компетентния орган-кмета на Столичната община, въз основа на който да бъде постановен мотивиран акт-позитивен или отказ дали са налице условията на чл. 3, ал.1, т.1 и т.5 от Наредбата за получаване на компенсиране на разходите за съответната учебна година по отношение на детето Б. В. Д., род. на 15.05.2019 година.

С решението разноси не се възлагат (чл.172а, т.7 АПК). Правото на разноси е възникнало за жалбоподателката за заплатената от нея дължавна такса-чл.143, ал.1 АПК, но не е упражнено-присъждането им не е поискано в преклузивния срок-до приключване на устните състезания по делото (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК).

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.173, ал.2 АПК, Административен съд София-град, II отделение, 23-ти състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНА Заповед №РТВ23-РД56-58 от 18.01.2023 година, издадена от кмета на Район "В."-СО.

ИЗПРАЩА делото като преписка на кмета на Столичната община за ново произнасяне по искането от Р. И. С. с вх. № КъмРВТ22-ВУ51-278-2/05.01.2023 година по регистъра на Район „В.“-СО за изплащане на компенсация за извършените от нея разходи за заплащане на такси за обучение по договори за обучение, сключени с ЧДГ.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ:

